

ASISLEINA

Niin elämän kuin Hobitin
poissaoleville naisille.

Onnella ei ole lauluja, ei ajatuksia, ei mitään.
Töytäise onneasi että se särkyy sillä se on keho.
Tullen hiljaa aamun huminana unen pensaissa,
se liukuu pakoon pilvikuvina sinisen syvyyden yli,
onni on keskipäivän helteessä nuokkuva keto

tai rannaton meren aavuus joka ui valonsäteissä.
Onni on voimaton, hän nukkuu ja hengittää eikä
tiedä mistään. Tunnetko tuskaa? Hän on väkevä
ja suuri, hän on salaa puserstanut käden nyrkkiin.
Hän hymyilee toivon hymyä itkenein silmin.

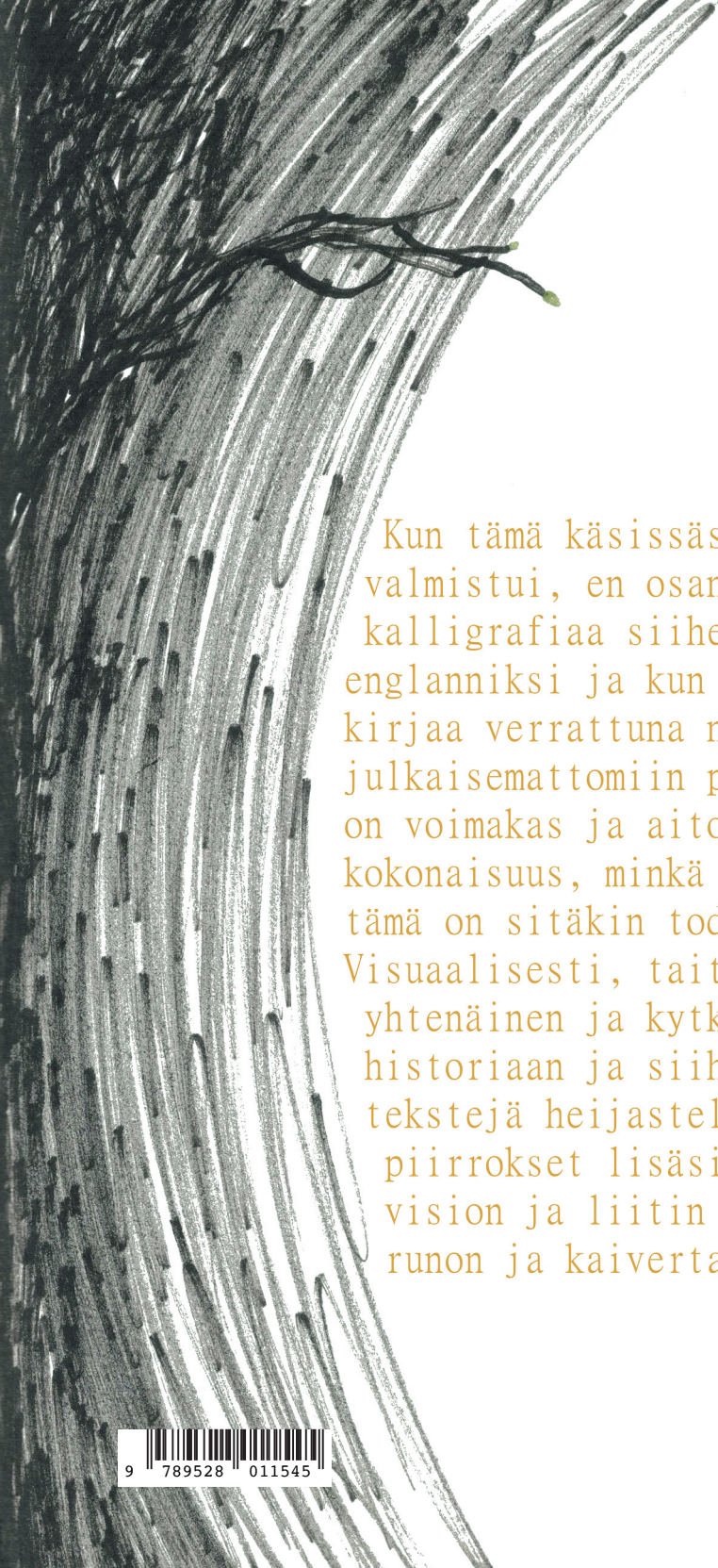
Tuska antaa meille kaiken tarvitsemamme -
hän antaa meille avaimet kuolleeseen maahan,
hän työntää meidät portista, kun epäröimme.
Tuska kastaa ja valvoo
ja takoo kaikki kultaiset vihkisormukset.

Tuska hallitsee kaikkea, hän silittää ajattelijan
otsaa, hän kietoo korun himoitun naisen kaulaan,
hän seisoo ovella miehen poistuessa rakastetun
luota. Mitä vielä tuska antaa lemmikeilleen?
En tiedä enää.

Hän antaa helmiä ja kukkia, antaa laulusja ja unia,
antaa tuhat suudelmaa jotka kaikki ovat tyhjiä
antaa ainoan suudelman joka on tosi. Hän antaa
ihmeelliset sielumme ja kummalliset halumme,
hän antaa meille ylintä elämässä

(mitä ikinä se on.)

Eeva Sodergran,
Tuska.
1916

Kun tämä käsissäsi oleva taideteos valmistui, en osannut lopettaa kalligrafiaa siihen. Kehitin työtäni englanniksi ja kun katson tätä kirjaa verrattuna noihin hiottuihin julkaisemattomiin papereihin, tämä on voimakas ja aito. Tämä ei ole se kokonaisuus, minkä haluaisin jakaa: tämä on sitäkin todellisempi. Visuaalisesti, taiteellisesti yhtenäinen ja kytkeytynyt sosiaali-historiaan ja siihen, miten lukija tekstejä heijastelee. Ääriiviipiirroksiset lisäsin viimeistelemään vision ja liitin alkuun Södergranin runon ja kaivertamani kavigallerian.

9

789528

011545